

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს
გ ა და წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

ქ. თბილისი

2020 წლის 02 ოქტომბერი

დისციპლინური საქმე №26/247-18
მოსამართლე --- მიმართ

დისციპლინური დევნის დაწყებისა და ახსნა-განმარტების ჩამორთმევის შესახებ

-- -- 2018 წლის 03 ოქტომბრის №-- საჩივრის საფუძველზე „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75⁵ მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის და 75⁶ მუხლის შესაბამისად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლე --- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება და წარმოდგენილი საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმება.

დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2019 წლის 19 თებერვლის №247/18 დასკვნა საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს განსახილველად წარედგინა 2020 წლის 02 ოქტომბრის სადისციპლინო სხდომაზე.

1. დისციპლინური დევნის დაწყების საფუძვლიანობის შემოწმება განხორციელდა საჩივარში მითითებულ შემდეგ ფაქტებზე:

საჩივრის ავტორი აღნიშნავს, რომ -- -- მხრიდან მასზე მომხდარი ძალადობის ფაქტზე ზიანის ანაზღაურების მოთხოვნით საქმეს სასამართლოში განიხილავდა მოსამართლე --- --, რომელმაც ხანგრძლივი გაჭიანურებული განხილვის შემდეგ გამოიტანა გადაწყვეტილება მიზერული თანხის ანაზღაურების თაობაზე --- მხრიდან.

მისი თქმით სამჯერ უშედეგოდ მიმართა მოსამართლეს გადაწყვეტილების ჩაბარების მოთხოვნით, რაც ექვსი თვეა არ ჩაბარებია და რასაც ვერ ასაჩივრებს.

2. დისციპლინური საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების შედეგად დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები:

2.1. -- -- 2015 წლის 14 აგვისტოს სარჩელით მიმართა -- -- სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიას, მოპასუხის - --- მიმართ, მორალური ზიანის ანაზღაურების მოთხოვნით.

-- -- სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2015 წლის 18 აგვისტოს განჩინებით, სარჩელზე დადგინდა ხარვეზი. -- -- სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2015 წლის 07 სექტემბრის განჩინებით, --- სარჩელი მიღებულ იქნა წარმოებაში.

-- -- სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2015 წლის 24 სექტემბერს, 09 ოქტომბერს და 12 ნოემბერს გაიმართა სასამართლო მოსამზადებელი სხდომები.

-- -- სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2015 წლის 27 ნოემბრის მოხსენების საფუძველზე ადმინისტრაციული საქმე განსახილველად გადაეცა მოსამართლე --- --.

2015 წლის 17 დეკემბერს -- -- გაეგზავნა საქმეზე მესამე პირად ჩართული პირის წერილობითი პასუხი და თანდართული საბუთების ასლები. -- -- წარმომადგენელმა 2016 წლის 21 იანვარს მიმართა სასამართლოს მტკიცებულების საქმეზე დართვის თხოვნით.

-- -- სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის მოსამართლის -- -- მიერ 2016 წლის 12 აპრილს გაიმართა სასამართლო მოსამზადებელი სხდომა.

2016 წლის 12 აპრილის საოქმო განჩინების საფუძველზე, 2016 წლის 18 აპრილს გამოთხოვილ იქნა სისხლის სამართლის საქმე.

2016 წლის 20 და 23 მაისს მხარეებს გაეგზავნათ მასალები ადმინისტრაციული საქმიდან.

2016 წლის 06 ივნისის ცნობის თანახმად, საარჩევნო საქმის განხილვა-მომზადების გამო, 2016 წლის 07 ივნისს დანიშნული სხდომა გადაიდო.

2016 წლის 07 ივნისს -- -- წარმომადგენელს გაეგზავნა მოთხოვნილი დოკუმენტაცია.

მორიგი სასამართლო სხდომა დაინიშნა 2016 წლის 20 დეკემბერს, რის შესახებაც ეცნობათ მხარეებს.

-- -- წარმომადგენელმა 2016 წლის 16 დეკემბერს შუამდგომლობით მიმართა სასამართლოს შვებულების გამო სხდომის სხვა დროისთვის გადადების თაობაზე. -- -- სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის მოსამართლის -- -- 2016 წლის 20 დეკემბრის განჩინებით, სასამართლოს მოსამზადებელი სხდომა გადაიდო სხვა დროისთვის.

2017 წლის 13 დეკემბერს გაიმართა სასამართლო მთავარი სხდომა. სხდომები ჩატარდა 2018 წლის 16 იანვარს, 28 თებერვალს და 17 აპრილს. -- -- სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის მოსამართლის -- -- 2018 წლის 16 მაისის გადაწყვეტილებით, -- -- სარჩელი დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ.

-- -- წარმომადგენელმა 2018 წლის 06 ივნისს განცხადებით მიმართა მოსამართლე -- -- დასაბუთებული გადაწყვეტილების გადაცემის თხოვნით.

-- -- სარჩელის განხილვის მიმდინარეობის თაობაზე ინფორმაციის მიღების თხოვნით, -- -- სასამართლოს 2018 წლის 28 ივნისს წერილით მიმართა -- --.

-- -- 2018 წლის 17 ივლისს განცხადებით მიმართა მოსამართლე -- -- დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარების თხოვნით.

-- -- სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის მოსამართლის -- -- თანაშემწის 2018 წლის 10 სექტემბრის წერილით, -- -- ეცნობა საქმის განხილვის დასრულების და მიღებული გადაწყვეტილების შესახებ. წერილში ასევე აღნიშნული იყო, რომ გადაწყვეტილება იყო მომზადების პროცესში და შესული არ იყო კანონიერ ძალაში.

-- -- 2018 წლის 19 სექტემბერს განცხადებით მიმართა მოსამართლე -- -- დასაბუთებული გადაწყვეტილების მოკლე დროში ჩაბარების თხოვნით, რადგან აპირებდა მის გასაჩივრებას.

-- -- 2018 წლის 25 ოქტომბერს განცხადებით მიმართა -- -- სასამართლოს თავმჯდომარეს დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაუბარებლობასთან დაკავშირებით.

საქმის მასალების თანახმად, 2018 წლის 16 მაისის გადაწყვეტილება -- -- ჩაბარდა 2018 წლის 21 ნოემბერს.

-- -- სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 16 მაისის გადაწყვეტილება

სააპელაციო წესით გასაჩივრეს --- (05/12/2018) და --- (07/12/2018).

- 2.2. განსახილველ საკითხთან დაკავშირებით ასევე მნიშვნელოვანია შეფასდეს მოსამართლის დატვირთულობა და მასზე განსახილველად გადაცემული და დასრულებული საქმეთა რაოდენობა. ---
- სასამართლოს სტატისტიკური მონაცემებით, მოსამართლე --- განსახილველად ეწერა:
 - 2017 წელი - ადმინისტრაციული საქმე - 684, საიდანაც დასრულდა - 558 საქმე (82%), სამართალდარღვევის საქმე - 292, საიდანაც დასრულდა - 292 საქმე (100%).
 - 2018 წელი - ადმინისტრაციული საქმე - 685, საიდანაც დასრულდა - 556 საქმე (81%), სამართალდარღვევის საქმე - 55, საიდანაც დასრულდა - 55 საქმე (100%).

3. დამოუკიდებელი ინსპექტორის დასკვნა:

--- 2018 წლის 03 ოქტომბრის №-- საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები შეიცავს მოსამართლე --- მიერ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტის „ე“ ქვეპუნქტითა (მოსამართლის მოვალეობის შეუსრულებლობა ან არაჯეროვანი შესრულება) და „დ“ ქვეპუნქტით (საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურება) განსაზღვრული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ნიშნებს (2020 წლის 01 იანვრამდე მოქმედი რედაქცია).

4. დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, „დისციპლინური გადაცდომა არის მხოლოდ ამ კანონით გათვალისწინებული, მოსამართლის მიერ ჩადენილი განზრახი ან გაუფრთხილებლობითი ქმედება.“ დისციპლინურ გადაცდომად შეიძლება მიჩნეულ იქნას მხოლოდ ისეთი ქმედება, რომელიც დისციპლინური გადაცდომის სახეების ჩამონათვალში, „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტშია მოცემული.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტის „ვ.ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, დისციპლინურ გადაცდომად ჩაითვლება „მოსამართლის მიერ საქართველოს საპროცესო კანონმდებლობით დადგენილი ვადის არასაპატიო მიზეზით არსებითად დარღვევა“ (2020 წლის 01 იანვრიდან მოქმედი რედაქცია).

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტის „ვ.ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, ვადის დარღვევის მიზეზი არასაპატიოდ არ ჩაითვლება, თუ მოსამართლემ აღნიშნული ვადის დაცვა ობიექტურ გარემოებათა (საქმის სიმრავლე, საქმის სირთულე და სხვა) გამო ვერ შეძლო. არსებითად დარღვევად უნდა ჩაითვალოს მოსამართლის ისეთი ქმედება, რომელმაც ზიანი მიაყენა მხარეს, სასამართლოს ან საჯარო ინტერესს.

იმისათვის, რომ სრულყოფილად შეფასდეს საჩივრის საფუძველზე გამოკვლეული ფაქტობრივი გარემოებები შეიცავენ თუ არა მოსამართლის მიერ შესაბამისი პუნქტით განსაზღვრული დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს, აუცილებელია განისაზღვროს რას წარმოადგენს - საპროცესო კანონმდებლობით დადგენილი ვადის არასაპატიო მიზეზით არსებითი დარღვევა.

საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილების შესაბამისად, ვადებს მნიშვნელოვანი წესრიგი შეაქვს სამართლიანი სასამართლოს უფლებით სარგებლობის პროცესში, რადგანაც ვადა მნიშვნელოვან საჯარო ინტერესებს ემსახურება, როგორებიცაა: ეფექტური, ობიექტური და

სამართლიანი მართლმსაჯულების უზრუნველყოფა; სამართლებრივი უსაფრთხოების, განსაზღვრულობის, სამოქალაქო ურთიერთობებში წესრიგის და სტაბილურობის დამყარება.¹

სამართალწარმოების ხანგრძლივობის გონივრულობის განსაზღვრა საქმის გარემოებების გათვალისწინებით ხდება, რაც მთლიანი წარმოების შეფასებას გულისხმობს (*Boddaert v. Belgium*, §36). მიუხედავად იმისა, რომ შესაძლოა წარმოების გარკვეული ეტაპები მისაღები ტემპით მიმდინარეობდა, წარმოების მთლიანმა ხანგრძლივობამ შეიძლება მაინც გადააჭარბოს „გონივრულ ვადას“ (*Dobbertin v. France*, §44).

საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურების შესაძლო ჩადენაზე მსჯელობისას აუცილებელია ყურადღება მიექცეს ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლს (რომელიც მოიცავს სამართლიანი სასამართლოს მიერ საქმის გონივრულ ვადაში განხილვის უფლებას) და იმ კრიტერიუმებს, რასაც ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო მე-6 მუხლის დარღვევის დადგენის დროს (საქმის განხილვის გონივრული ვადის დარღვევის გამო) იყენებს.

შესაბამისად, საქმის განხილვის ვადების გონივრულობა უნდა შეფასდეს ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო პრაქტიკით დადგენილი შემდეგი კრიტერიუმების მიხედვით:

- 1) საქმის სირთულე, რომელიც შეიძლება დაკავშირებული იყოს, როგორც საქმის ფაქტობრივ, ისე სამართლებრივ სირთულესთან (*Katte Klitsche de la Grande v. Italy*, §55; *Papachelas v. Greece*, §39); რომელიც შეიძლება დაკავშირებული იყოს რამდენიმე მხარის საქმეში ჩაბმასთან (*H. V. United Kingdom*, §72); მტკიცებულებების გამოკვლევასთან (*Human v. Poland*, §63) და ა.შ. ამასთან, იმ შემთხვევაშიც როდესაც საქმე თავისი არსით სირთულით არ ხასიათდება, თუმცა ეროვნული კანონმდებლობა არ არის ნათელი ამ გარემოებამაც შეიძლება საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურება გამოიწვიოს (*Lupeni Greek Catholic Parish and others v. Romania*, §150);
- 2) მხარეთა მოქმედებები, რაც გულისხმობს მაგალითად, ადვოკატთა ხშირ ცვლილებას (*Koenig v. Germany*, §103), შუამდგომლობებს, რომელიც გამიზნულია პროცესის გასაჭიანურებლად, ან უბრალოდ დაკავშირებულია გარკვეულ ვადებთან (*Acquaviva v. France*, §61), ასევე სხვა მოქმედებები, რომელიც უკავშირდება საქმის განხილვის ვადის გაგრძელებას;
- 3) საქმის განმხილველი მოსამართლის მოქმედებები, ყურადღება უნდა მიექცეს ხანგრძლივი დროის განმავლობაში მოსამართლის მიერ საპროცესო მოქმედების შეუსრულებლობას/ჩაუტარებლობას (*Pafitis and others v. Greece*, §93; *Tiece v. San Marino*, §31; *Suermeli v. Germany*, §129).

აღსანიშნავია, რომ ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს განმარტებით, საქმის განხილვის ვადა იყო გონივრული თუ არა უნდა შეფასდეს ყოველ საქმეზე ინდივიდუალურად, საქმის კონკრეტული გარემოებების გათვალისწინებით (*Frydlander v. France*, §43) და ერთიანობაში ყველა საპროცესო მოქმედების მხედველობაში მიღების შედეგად (*Koenig v. Germany*, §98).

მოსამართლეთა ქცევის ბანგალორის პრინციპების კომენტარების თანახმად, საქმეების ეფექტიანად, სამართლიანად და საკმარისად სწრაფად განხილვისას მოსამართლემ უნდა გამოიჩინოს სათანადო ყურადღება იმ მხარეთა უფლებების მიმართ, რომლებიც მის წინაშე გამოდიან და უზრუნველყოს სადავო საკითხების გადაწყვეტა ზედმეტი დანახარჯებისა და სამართალწარმოების გაუმართლებელი გაჭიანურების გარეშე.²

ამდენად, მხარეთა უფლება მათი სარჩელის მტკიცებულებათა შეფასების შედეგად გონივრულ ვადაში განხილვის შესახებ, მოსამართლის უპირველესი ვალდებულებაა. მოსამართლე საქმის წარმოების დასაწყისიდანვე უნდა აკონტროლებდეს სამართალწარმოების ვადებს და მის ხანგრძლივობას,

¹ საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება №3/1/531, 2013 წლის 05 ნოემბერი, II 17-19

² მოსამართლეთა ქცევის ბანგალორის პრინციპები და კომენტარები, თბილისი 2015, გვ. 192, §207

მკაფიოდ უნდა განსაზღვრავდეს პროცესუალური მოქმედებების თარიღებს. საპროცესო ვადის დარღვევამ არ უნდა შეუქმნას საფრთხე მართლმსაჯულების განხორციელებას.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში გამოიყენება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის დებულებანი.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 372-ე მუხლის თანახმად, საქმის განხილვა სააპელაციო სასამართლოში წარმოებს იმ წესების დაცვით, რაც დადგენილია პირველი ინსტანციით საქმეთა განხილვისათვის, ამ თავში მოცემული ცვლილებებითა და დამატებებით.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, სასამართლო სამოქალაქო საქმეს განიხილავს განცხადების მიღების დღიდან არაუგვიანეს 2 თვისა. განსაკუთრებით რთული კატეგორიის საქმეზე მისი განმხილველი სასამართლოს გადაწყვეტილებით ეს ვადა შეიძლება გაგრძელდეს არაუმეტეს 5 თვისა, გარდა ალიმენტის გადახდევინების, დასახიჩრებით ან ჯანმრთელობის სხვა დაზიანებით ან მარჩენალის სიკვდილით გამოწვეული ზიანის ანაზღაურების, შრომითი ურთიერთობებიდან, „საცხოვრებელი სადგომით სარგებლობისას წარმოშობილი ურთიერთობების შესახებ“ საქართველოს კანონიდან გამომდინარე მოთხოვნებისა და უკანონო მფლობელობიდან უძრავი ნივთის გამოთხოვის შესახებ საქმეებისა, რომლებიც განხილული უნდა იქნეს არაუგვიანეს 1 თვისა.

აღსანიშნავია, რომ ქმედების საპროცესო ვადის არსებით დარღვევად მიჩნევისთვის, საპროცესო კანონმდებლობით დადგენილ საქმის განხილვის ვადებთან ერთად, მხედველობაში მიიღება საქმის მოსამართლის წარმოებაში ყოფნის პერიოდი (02 წელი, 05 თვე და 19 დღე, აქედან საპროცესო მოქმედების განუხორციელებლობის ყველაზე დიდი ინტერვალი იყო 06 თვე და 13 დღე) საქმეთა სიმრავლე, დატვირთულობა და განსახილველ საქმესთან მიმართებაში მოსამართლის მიერ განხორციელებული საპროცესო მოქმედებები, მათ შორის ჩატარებული სხდომები, არ ქმნის საკმარის საფუძველს ქმედების მცირე მნიშვნელობის დარღვევად მიჩნევისთვის.

მნიშვნელოვანია, რომ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 257-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან 14 დღის ვადაში სასამართლო ამზადებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მხარეთათვის გადასაცემად.

განსახილველ შემთხვევაში, საქმეში არსებულ მასალებზე დაყრდნობით, მოსამართლე -- -- გადაწყვეტილება მიიღო 2018 წლის 16 მაისს, შესაბამისად, გადაწყვეტილების მიღებიდან მე-14 დღედ უნდა ჩაითვალოს 2018 წლის 30 მაისი, რა პერიოდიდანაც, დასაბუთებული განჩინება მხარეს უნდა გაეზავნოდა 5 დღის განმავლობაში. აღნიშნულის ნაცვლად, მოსარჩელეს გადაწყვეტილება ჩაბარდა 05 თვესა და 17 დღეში.

აღნიშნული ვადით გადაწყვეტილების ჩაუბარებლობა, აგრეთვე იმის გათვალისწინებით, რომ საქმის განხილვა გრძელდებოდა თითქმის 02 წლისა და 06 თვის განმავლობაში, აზარალებს მხარის ინტერესებს. ამასთან, აღნიშნულ საკითხთან მიმართებაში საყურადღებოა ის ფაქტი, რომ საქმის მასალების თანახმად, გადაწყვეტილება მხარეებს გაეგზავნათ 2018 წლის 31 მაისით დათარიღებული წერილით, მაშინ როდესაც, 2018 წლის 31 მაისის შემდეგ ოთხჯერ მიმართა მოსარჩელემ დასაბუთებული გადაწყვეტილების მოთხოვნით.

ამასთან, სარჩელის განხილვის მიმდინარეობის თაობაზე ინფორმაციის მიღების თხოვნით, -- -- სასამართლოს 2018 წლის 28 ივნისს წერილით მიმართა -- --, რაზეც მოსამართლე -- -- თანაშემწემ 2018 წლის 10 სექტემბრის წერილით უპასუხა, რომ გადაწყვეტილება იყო მომზადების პროცესში და შესული არ იყო კანონიერ ძალაში.

ამდენად, სტატისტიკური მონაცემების, მოსამართლის დატვირთულებისა და საქმის სხვა გარემოებების გათვალისწინების მიუხედავად, მოსამართლის მხრიდან „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტის „ვ.ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი დასტურდება.

5. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს მიერ გადაწყვეტილების მიღების სამართლებრივი საფუძვლები:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სადისციპლინო საკითხზე გადაწყვეტილება მიღებულად ითვლება, თუ მას ფარული კენჭისყრით მხარს დაუჭერს საბჭოს სრული შემადგენლობის არანაკლებ 2/3-ისა.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75⁸ მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, წინასწარი შემოწმების შედეგად საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო აფასებს მოსამართლის მიმართ დისციპლინური დევნის დაწყების საფუძვლიანობას და წინასწარი შემოწმებისათვის ამ კანონის 75⁷ მუხლის პირველი პუნქტით დადგენილი საერთო ვადის ფარგლებში, სრული შემადგენლობის 2/3-ის უმრავლესობით იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური დევნის დაწყების და მოსამართლისათვის ახსნა-განმარტების ჩამორთმევის შესახებ.

ამდენად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლისა და „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75⁸ პირველი პუნქტის შესაბამისად, დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ საჩივარში მითითებული ინფორმაციის სრულყოფილი შესწავლისა და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების საფუძველზე შეაფასა დისციპლინური დევნის დაწყების საფუძვლიანობა და 2020 წლის 02 ოქტომბრის სადისციპლინო სხდომაზე ჩატარებული ფარული კენჭისყრის შედეგად, ცამეტი წევრის გადაწყვეტილებით (სადისციპლინო სხდომაზე დამსწრე იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 13 წევრთაგან 13 ხმით), მიიჩნია, რომ, მოსამართლე --- მიერ შესაძლოა ადგილი ჰქონდეს „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტს, რის გამოც, „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75⁸ მუხლის შესაბამისად, მიზანშეწონილად მიიჩნია მოსამართლე --- მიმართ დისციპლინური დევნის დაწყება და ახსნა-განმარტების ჩამორთმევა გადაწყვეტილებაში მითითებულ ფაქტებთან მიმართებით. ამასთან, მნიშვნელოვანია, რომ ამავე კანონის 75⁸ მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, ახსნა-განმარტების მიცემა წარმოადგენს მოსამართლის უფლებას.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე და 75⁸ მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

მოსამართლე --- მიმართ დაიწყო დისციპლინური დევნა და ჩამოერთვას ახსნა-განმარტება „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტის „ვ.ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის შესაძლო ჩადენის ფაქტზე.

გიორგი მიქაუტაძე

**საქართველოს იუსტიციის
უმაღლესი საბჭოს მდივანი**